

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/19-010622-023
Otsuse kuupäev	4. mai 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Jüri Aava, liikmed Diana Lints, Katrin Kuldkepp
Tarbija	
Kaupleja	AS MILEEDI, 10698964
Tarbija nõue	Lepingust taganemine
Asja läbivaatamise aeg	6. apr 2020

Resolutsioon:

1. Avaldus rahuldada.
2. Tunnistada tarbija õigust Mileedi AS-iga sõlmitud aiamööbli müügilepingust taganemiseks.
3. Välja mõista Mileedi AS-ilt tarbija kasuks aiamööbli maksumus summas 1487,40 eurot.
4. Tarbija peab VÕS § 189 lg 1 kohaselt kauplejale aiamööbli tagastama.
5. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Asjaolud:

Tarbija ostis 26.06.2019 kauplejalt aiamööbli Wellington, mis koosnes kahest tugitoolist, lauast ja diivanist ja maksumusega 1487,40 eurot. Tarbija avalduse kohaselt tekkis mööblile hallitus vaatamata sellele, et mööbel oli välitingimustes katuse all ja vihma eest kaitstult. Tarbija soovis lepingust taganeda ja tegi esimese pöördumise 26.10.2019 ja hiljem kirjutas ja helistas veel korduvalt kauplejale, kuid kokkuleppele ei jõutud. Tegemist ei olnud värvuse muutumisega, mida oli kirjeldatud hooldustingimustes, vaid hallitusega.

29.10.2019 saatis tarbija kauplejale fotod, et need oleks võimalik tootjale edastada. Tarbija kirjutas vahepealsel perioodil korduvalt kauplejale ja sai lõpliku vastuse 21.11.2019 kus kaupleja selgitas, et mööbel vajab hooldust. Kaupleja lisas õpetuse, kuidas mööblit hooldada.

Pärast kaupleja vastust täiendas tarbija, et hallitus oli kõikidel aiamööblikomplekti osadel. Asja asendamise mõtet tarbija ei näinud, sest toode ei olnud sobilik aiamööblikuks ning samuti tekiks hallitus uuel tootel. Kogu protsess oli võtnud ebamõistliku aja, sest tarbija pöördus

kaupleja poole juba 26.10.2019.

Kaupleja poolt esitatud ekspertarvamust tarbija ei tunnistanud, sest ekspert Ain Avi poolt antud hinnang oli üldsõnaline ning ekspert ei olnud keskendunud materjali omadustele, samuti ei olnud ta realselt mööblit üle vaadanud.

Tarbija rõhutas, et oli mööblit hoiustanud vihma eest kaitstult, lisaks oli ilmastik olnud kasutusperioodil teistsugune, kui seda väidab kaupleja poolt palgatud ekspert. Aiamööbel on nähtud ette väliseks kasutamiseks, seega peavadki tooted olema kaitstud selle eest, et materjali pinnal seen-hallitus arenema ei hakkaks. Vastasel juhul võiks iga hallitava aiamööbli defekt olla õigustatav väitega, et hallitus langes õhust. Kokkuvõttes tähendab see, et kui toode ei talu välitingimusi, ei ole see otstarbele vastav.

Tarbija tellis omapoolse ekspertiisi, milles ekspert, kes on spetsialiseerunud hallituskahjustustele, vaatas mööbli realselt üle ja võttis vastavad proovid. Ekspert leidis, et proovid kinnitasid, et kahjustus oli tingitud hallitusseentest, seened perekonnast Cladosporium. Seened kasvasid aiatooli pinnal, ehk vahendi peal, millega oli kaetud aiatool. Tooli kattev vahend sisaldas aineid, mis soodustasid hallitusseente kasvu, mis omakorda viitas sellele, et vahend ei sobinud välisesse tingimustesse, kuna selle koostises puudusid hallitusseente kasvu ja levikut pärssivad toimeained.

Mööbliga kaasnevad hooldusnõuanded edastas kaupleja tarbijale alles 21.11.2019, s.o viis kuud peale aiamööbli ostmist ja selgelt peale toodete hooaega, samuti kuu aega pärast esmast pöördumist, tegemist oli viivitusega, mis võimaldas hallitusel põhjendamatult veelgi enam areneda.

Tarbija lisas 13.04.2020 vastuse täienduse ja mükoloog Anna Baklani täiendava selgituse, mille kohaselt õietolm ja hallitusseened on kaks erinevat asja. Hallitusseened on elusorganismid, mille struktuurid ehk seeneniidid tungivad materjali sisse. Hallitusseened halvendavad puidu välisilmset ja suurendavad veeimavust. Veeimavuse suurendamisel luuakse soodsad tingimused puitu lagundavate seentele, mis omakorda mädandavad (lagundavad) materjalid. Õietolm lihtsalt ladestub pindade peale, kuna tegemist on bioloogilise materjaliga mitte aga elusorganismiga. Kui oleks tegemist õietolmuga, siis analüüsis oleks sellest ka märge. Seebi ja veega tõepoolest saab lahti õietolmust, kuid hallitusseentest mitte, kuna seeneniidid asuvad materjali sees ning seened suudavad kiiresti end taastada ehk materjali pinnale tekivad uued seene kolooniad. Tarbija puhul hallitusseente kasvu soodustab vahend, millega on kaetud aiamööbli esemed, kuna vahendi sees on olemas ained, mis on meelepärane toiduallikas seentele. Välitingimustes kasutatav (puidust) aiamööbel peab olema vastupidav

ilmastikule, see tähendab seda, et mööbel peab olema kaetud ilmastikukindla vahendiga. Vale vahendi kasutamine võib soodustada aiamööbli hallitamist isegi siis, kui selle peale otseselt ei saja vihma, kuna hallitussente kasv sõltub suhtelisest õhuniiskusest (Rh) ehk kui Rh tõuseb üle 70%, siis see juba soodustab hallitussente kasvu. Näiteks vihmajärgu ja udu korral õhuniiskus on 95-100%.

Tarbija selgitas, et Anna Baklani poolt lisatud eksperdi hinnangul on aiamööblil hallitussente levik tingitud eelkõige sellest, et aiamööbel on kaetud vahendiga, mis sisaldab aineid, mis soodustavad hallitussente kasvu. Samuti, et see vahend ei sobi välitingimustesse, kuna selle koostises puuduvad hallitussente kasvu ja levikut pärsvad toimeained. Olukorras, kus vaidlust pole selles, et aiamööbel oli kaetud valge vahendiga juba selle soetamisel kauplajalt, vastupidist ei väida ka kaupleja, on ilmne, et puudus oli aiamööblil olemas eseme tarbijale üleandmise hetkel. Järelikult kaupleja vastutab selle eest (VÕS § 218 lg 1). Veelgi enam, arvestades, et puudus avaldus kuue kuu jooksul asja ostjale üleandmise päevast, eeldatakse, et puudus oli olemas asja üleandmise hetkel (VÕS § 218 lg 2 II lause). Kaupleja pole vastupidist ümber lükanud ega ka põhistanud ega tõendanud, et VÕS § 218 lg 2 II lauses toodud eeldus oleks käesoleval juhul vastuolus asja või puuduse olemusega. aiamööbli sobimatus kasutamiseks välitingimustes kujutab endast olulist lepingurikkumist VÕS § 116 lg 2 p 1 ja VÕS § 218 lg 2 p 2 koosmõjus. Väljas kasutamiseks mõeldud aiamööbel, mis on kaetud vahendiga, mis sisaldab aineid, mis soodustavad hallitussente kasvu ja mis seetõttu ei sobi välitingimustesse, ei ole kasutuskõlblik, eelkõige puuduses seisneva terviseohu, kuid ka visuaalsete põhjuste tõttu. Kuivõrd läks hallitama terve komplekt, mitte üksik toode selles, ei ole ostjal põhjust arvata, et ka järgmine komplekt ei hallita. Arvestada, et esmakordselt pöördus ostja kaupleja poole sellel teemal 26.10.2019, kuid kaupleja ei ole puudust kõrvaldanud parandamise ega ka asendamise teel, siis isegi kui ostjal koheselt taganemisõigust ei tekkinud, on see käesolevaks tekkinud VÕS § 223 lg 1 alusel, kuivõrd kaupleja ei ole lepingutingimustele mittevastavust mõistliku aja jooksul kõrvaldanud.

Tarbija nõudeks on lepingust taganemine ja mööbli maksumuse tagastamine või siis aiamööbli komplekti asendamine, kui tarbijavaidluste komisjon peaks niimoodi otsustama.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgituste kohaselt pöördus tarbija peale suvehooaja lõppu nende poole ja soovis mööbli tagastada. Kaupleja vastuse kohaselt olid tarbija põhjendused hallituse kohta paljasõnalised, lisaks saatis tarbija fotod ühest tugitoolist, millest kaupleja järeldas, et probleem on ühe tugitooli osas ning ülejäänud komplekti osad ei hallita.

Kaupleja pöördus oma ala eksperdi poole, kelle kinnitusel ei hakka hallitus arenema toote materjali seest, vaid langeb kasutuskohast õhust mööbli pindadele, kus hakkab edasi arenema. Seega järeldub sellest, et tegemist ei ole tootmisdefektiga, vaid tekkepõhjus on väliskeskkond, kuhu mööbel on paigutatud. Ilmastikku peab kaupleja vääramatuks jõuks, mida ta kontrollida

ei saa ning kauba üleandmise hetkel hallitus puudus.

Eeltoodust tulenevalt ei näinud kaupleja omapoolset vastutust hallituse tekkimise eest. Kaupleja viitas asjaolule, et tarbija soovis asja eest koheselt raha tagasi, mitte aga selle parandamist ega asendamist.

13.03.2020 esitas kaupleja täiendavad vastuväited ja ekspert Ain Avi täiendava selgituse.

Kaupleja selgitas, vaidlustamata asjaoludel ei olnud hallitust mööbli üleandmisel ostjale. Asjaolu, et hallitus ei ole tekkinud mööbli seest, vaid kasutusala ümbritsevast keskkonnast, kinnitavad nii Ain Avi kui Anna Baklani ekspertarvamused. Seega, kuna hallitus kandus mööbli pinnale pärast ostjale üleandmist, siis müüja ei vastuta selle eest VÕS § 218 lg-te 1 ja 2 alusel. Kaupleja küsis Ain Avilt seisukohta Anna Baklani eksperthinnangu kohta. A. Avi kinnitas, et hallitusseened Cladosporium levivad õhu kaudu. Ain Avi selgitas, et kõnealused hallitusseened hakkavad arenema sõltumata pinnaviimistlusest alaliselt märgades tingimustest, nt kui mööbel jääb otsese vihma kätte. Eksperti hinnangul ei ole käesoleval pinnaviimistlus hallituse tekkimisel määrava tähendusega. Ain Avi rõhutas, et nagu tolm tekib pindadele nii ka hallitusseen kasvab sõltumata kas on puit, värv, vaha või õli. Ain Avi kinnitusel saab tugitoolil tuvastatud hallituse seebilahusega puhtaks pesta. Seega on tegemist sisuliselt toolide õhukeskkonnast tekkinud määrdumisega, mis aga ei ole lepingutingimuste mittevastavus (puudus). Seega ei saa rääkida ka müüja rikkumisest. Asjaolu, et aiamööbel on kaetud valge vahaga, ei ole lepingutingimuste mittevastavus. Kaupleja juhtis tähelepanu, et Anna Baklani väide, et vaha ei sobi välitingimustesse, on põhjendamata ja ekslik. Anna Baklani eksperthinnangu kohaselt oli ekspert möönnud, et ta ei tea, mis vahendiga oli tegemist. Samuti nähtus hinnangust, et Anna Baklan ei olnud teinud kindlaks selle aine koostist, sh ei olnud analüüsitud, milliseid toimeaineid see sisaldas. Seega, kui Anna Baklan ei teadnud, millise ainega oli tegemist ja milline oli aine koostis, siis seisukoht, et aine ei sobinud välitingimustesse, oli põhjendamata, ennatlik ja alusetu. Seetõttu oli Anna Baklani eksperthinnang ebausaldusväärne, sest ekspert ei saanud hinnata aine sobivust, ilma et oleks teinud kindlaks aine koostise. Ain Avi kinnitusel valge vaha kaitseb mööblit. Ekspert selgitas, et kõnealune valge vaha hoiab ära hallituse kandumist puitmööbli sisse. Erikeemia kasutamine on mööbli viimistlemisel keelatud. Ain Avi rõhutas, et selline valge vaha kasutus on heleda visuaali saavutamiseks ainuõige ja vaha laseb omadustel puidul hingata. Eespool ja 06.01.2020 vastuses kaupleja põhjendas, et mööbli üleandmise hetkel vastas mööbel lepingutingimustele ja keskmisele kvaliteedile. Lisaks esitas kaupleja ekspert Ain Avi arvamused 06.01.2020 vastuse- ja käesoleva vastuse lisana, mis kinnitavad, et hallitust mööbel ei sisaldanud ja hallitus lendus mööblile kasutuskohas, kus ostja seda mööblit kasutas. Samuti selgitas ekspert, et valge viimistluse kasutamine mööblil on sobilik antud mööbli puhul. Ain Avi kinnitusel saab hallituse seebilahusega maha pesta. Eeltoodust tulenevalt ei ole müüja müügilepingut rikkunud ja mööblile lendunud hallituse eest kaupleja ei vastuta. Tarbija leidis, et Ain Avi ekspertarvamus on ebausaldusväärne, sest Ain Avi ei ole aiamööbli tootja ja ta ei tegele aiamööbliga. Kaupleja on seisukohal, et ekspertarvamuse andmine ei eelda, et ekspert peab olema ise aiamööbli tootja või sellega tegelema. Ain Avi on 06.01.2020

esitatud arvamuse kohaselt 25-aastase kogemusega ekspert puittehnoloogia valdkonnas ja tegeleb mööblitootmisega. Seega on tegemist vastava ala asjatundjaga, kelle arvamusega saab asja lahendamisel arvestada.

Kui komisjon asub seisukohale, et kaupleja on müügilepingut rikkunud ning aiamööbel ei vastanud ostjale üleandmise hetkel keskmisele kvaliteedile, siis leiab müüja, et ostja taganemisavaldus on põhjendamata ja seega tühine. Ostja saab esmase nõudena nõuda asja parandamist või asendamist. VÕS § 222 lg 1 sätestab, et kui asi ei vasta lepingutingimustele, võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui see on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teiste õiguskaitsevahendite kasutamisega ebamõistlikke kulusid või põhjendamatu ebamugavusi, arvestades muu hulgas asja väärtust, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust saada lepingutingimustele vastav asi oluliste ebamugavusteta mujalt. Müüja võib parandamise asemel asendada asja lepingutingimustele vastava asjaga. Vaidlustamata asjaoludel pöördus tarbija kaupleja poole sügise alguses ja nõudis tingimusteta müügilepingust taganemist ja makstud raha tagastamist. Tarbija ei ole pakkunud ega andnud kauplejale võimalust mööblit parandada ega asendada. Seetõttu ei saa ostja käesoleval hetkel muid õiguskaitsevahendeid, sh lepingust taganemist, kasutada.

Kaupleja on seisukohal, et tarbija avaldus tuleb jätta rahuldamata.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon tutvunud põhjalikult dokumentaalsete tõenditega asub seisukohale, et avaldus tuleb rahuldada.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 kohaselt tekib võlasuhe muuhulgas lepingust.

Tarbija ja kaupleja vahel on võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 kohaselt sõlmitud müügileping, mis vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi. Ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217 lg 2 p 6 järgi ei vasta tarbijalemüügi puhul asi kokkulepitud tingimustele, kui asi ei ole seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, seda eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel. VÕS § 218 lg 2 kohaselt vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale; kuue kuu jooksul ilmnenu puuduse korral eeldatakse, et asja mittevastavus oli olemas kauba üleandmise ajal. Sätte mõtte kohaselt on esimese kuue kuu jooksul puuduse

tõendamise kohustus kaupljal ning ülejäänud 1,5 aasta jooksul on puuduse tõendamise kohustus tarbijal.

Tarbija käitus kooskõlas VÕS § 222 lg 1 õiguspäraselt, pöördudes 26.10.2019 mööbli probleemiga kaupleja poole. Kuna hallitus tekkis mööblile enne kuue kuu möödumist müügilepingu sõlmimisest ning tarbija esitas sellekohase pretensiooni, siis lasus tõendamiskoormis VÕS 218 lg 2 teise lause kohaselt kaupljal. Kaupleja pidi tõendama, et tegemist pole tootmisveaga.

Komisjon nõustub kauplajaga, et Ain Avi saab eksperdina käsitleda, kuna eksperdiks võib olla iga eriteadmistega isik. Vaieldamatult omab 25 aastase staažiga isik puittehnoloogia vallas eriteadmisi. Samas ei lükka tema poolt antud arvamused komisjoni arvates ümber mükoloogia eksperdi Anna Baklani poolt antud arvamusi.

Komisjon märgib, et Anna Baklan vaatas mööbli üle, võttis vastavad proovid, mis kinnitasid, et kahjustus oli tingitud hallituseentest, seened olid perekonnast Cladosporium. Ain Avi andis hinnangud fotode põhjal. Mõlemad eksperdid olid seiskohal, et hallitus levis mööblile õhu kaudu. Erinevus hinnangutes seisnes selles, et Ain Avi leidis, et hallitust on võimalik mööblilt maha pesta. Anna Baklan selgitas, et hallituseened on elusorganismid, mille struktuurid ehk seeneniidid tungivat materjali sisse. Hallituseened halvendavad puidu välisilmet ja suurendavad veeimavust. Veeimavuse suurendamisel luuakse soodsad tingimused puitu lagundavate seentele, mis omakorda mädandavad (lagundavad) materjali. Õietolm lihtsalt ladestub pindade peale, kuna tegemist on bioloogilise materjaliga mitte aga elusorganismiga. Seebi ja veega tõepoolest saab lahti õietolmust, kuid hallituseentest mitte, kuna seeneniidid asuvad materjali sees ning seened suudavad kiiresti end taastada ehk materjali pinnale tekivad uued seene kolooniad. Tarbija puhul hallituseente kasvu soodustas vahend, millega oli kaetud aiämööbli esemed, kuna vahendi sees oli olemas ained, mis oli meelepärane toiduallikas seentele. Väritingimustes kasutatav (puidust) aiämööbel peab olema vastupidav ilmastikule, see tähendab seda, et mööbel peab olema kaetud ilmastikukindla vahendiga. Vale vahendi kasutamine võib soodustada aiämööbli hallitamist isegi siis, kui selle peale otseselt ei saja vihma, kuna hallituseente kasv sõltub suhtelisest õhuniiskusest. Eksperdid olid erimeelel mööbli pinnaviimistluse osas. Ain Avi leidis, et pinnaviimistlus kaitseb mööblit, Anna Baklan leidis, et mööbel on värvitud ainega, mis soodustas seenhallituse teket.

Kaupleja märkis vastuses, et ei pea Anna Baklani poolt tehtud ekspertiisi usaldusväärseks, kuna ekspert möönis, et ta ei tea, mis vahendiga oli mööbel kaetud. Samuti nähtus hinnangust, et Anna Baklan ei olnud teinud kindlaks selle aine koostist, sh ei olnud analüüsitud, milliseid toimeaineid see sisaldas. Seega, kui Anna Baklan ei teadnud, millise ainega oli tegemist ja milline oli aine koostis, siis seisukoht, et aine ei sobinud välingtonimustesse, oli põhjendamata, ennatlik ja alusetu.

Komisjon ei nõustu kaupleja arvamusega. Ekspert selgitas välja seenhallituse liigi ning käitumise. Komisjon märgib, et tarbija poolt esitatud fotodelt nähtus, et mööblit hoiti katuse all. Pole usutav, et omades otstarbelist katusealust hoidis tarbija ikkagi mööblit õues, vihma käes. Komisjoni arvates ei ole tavapärane, et katuse all hoitav aiamööbel hakkab ilma põhjuseeta hallitama. Komisjon nõustub Anna Baklaniga, et aiamööblile tavapäraselt ladestuvat õietolmu või tuulega lenduvat mustust on võimalik vee ja seebiga eemaldada, kuid seenhallitus tungib mööblisse ning võib selle jäädavalt kahjustada. Anna Baklan leidis, et seenhallitus tekkis mööblile seenhallitust soodustava vahendi tõttu. Komisjoni hinnangul ei ole tema poolt esitatud väide kaupleja poolt ümber lükatud. Komisjon märgib lisaks, et tõendamiskoormise jaotamise tõttu pidi kaupleja tõendama, et seenhallituse teke ei olnud seotud mööbli kattevahendiga. Kaupleja selliseid tõendeid esitanud ei ole. Kaupleja pidi seaduse mõtte kohaselt pärast tarbijalt 26.10.2019 pretensiooni saamist asuma seenhallituse tekke põhjuseid välja selgitama ning VÕS § 222 lg 1 kohaselt lepingutingimustele mittevastavuse ilmnemisel mööbli parandama või asendama. Kaupleja seevastu hakkas mööblit üle vaatamata eksperdi abil otsima põhjuseid vastutusest vabanemiseks.

Komisjon märgib, et kaupleja tegi küll komisjoni menetluse ajal pingutusi vaidluse rahumeelseks lahendamiseks, pakkudes tarbijale võimalust kaupleja kulul leida ettevõtte, kes eemaldaks seenhallituse ja taastaks mööbli, kuid tarbijal ei õnnestunud, vaatamata pingutustele, sellist ettevõtet leida. Kaupleja sai mööbli kahjustustest teada 26.10.2019, mistõttu on komisjoni hinnangul mõistlik tähtaeg mööbli parandamiseks või asendamiseks möödunud.

VÕS § 223 lg 1 kohaselt loetakse müüjat müügilepingut oluliselt rikkunuks muu hulgas ka siis kui müüja keeldub õigustamatult asja parandamast või asendamast või ei tee seda mõistliku aja jooksul pärast talle lepingutingimustele mittevastavusest teatamist..

Komisjon selgitab, et Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta (lahendid 3-2-1-57-11 p 28; 3-2-1-34-13 p 14), et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. VÕS § 116 lg 1 kohaselt võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud. Komisjon märgib materiaalseid eelduseid lepingust taganemiseks on komisjon kirjeldanud ülal. Formaalseks eelduseks saab pidada Tarbijavaidluste komisjonile esitatud avaldust, kus on selgelt väljendatud tarbija nõue lepingust taganemiseks.

Ülaltoodust tulenevalt on komisjoni hinnangul täidetud kõik materiaalsed ja formaalsed eeldused, et lepingust taganeda, mistõttu rahuldab komisjon tarbija avalduse täies ulatuses. Tarbijal on kohustus VÕS § 189 lg 1 kohaselt tagastada mööbel kauplejale.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad

pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Jüri Aava

Diana Lints

Katrin Kuldkepp

/allkirjastatud digitaalselt/